

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 11. juli 2019

Sag BS-48831/2018-VLR
(5. afdeling)

Finnair Oyj
(advokat Aage Krogh)

mod

Part 1

(Flyhjælp ApS)

og

Part 2

(Flyhjælp ApS)

Retten i Kolding har den 11. september 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-9994/2017-KOL, tidligere BS 10-640/2017).

Dommen er anket med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Landsdommerne Linda Hangaard, Henrik Estrup og Ida Skouvig har deltaget i ankesagens afgørelse.

Sagen har været behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav (småsager). Ankesagen har været behandlet skriftligt.

Påstande

Appellanten, Finnair Oyj, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

De indstævnte, **Part 1** og **Part 2**, har påstået dommen stadfæstet.

Anbringender

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Retten til kompensation i anledning af en aflyst eller forsinket flyafgang i medfør af EU-forordning nr. 261/2004 gælder ifølge forordningens artikel 5, stk. 3, ikke, hvis aflysningen eller forsinkelsen skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet.

Efter EU-Domstolens praksis (C-549/07) kan tekniske fejl ved et luftfartøj godt udgøre "usædvanlige omstændigheder" som nævnt i artikel 5, stk. 3, men det kræves, at de tekniske fejl er resultatet af begivenheder, som ikke er et led i det berørte luftfartsselskabs sædvanlige aktivitetsudøvelse, og som ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol på grund af fejlens karakter eller oprindelse.

Højesteret har i dommen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 2377, efter en gennemgang af EU-Domstolens praksis konkluderet, at der som altovervejende hovedregel ikke foreligger "usædvanlige omstændigheder" som omhandlet i artikel 5, stk. 3, hvor en aflysning eller forsinkelse skyldes en teknisk fejl ved luftfartøjet. Det er ifølge dommen ikke udelukket, at en teknisk fejl ved et luftfartøj undtagelsesvis kan anses for at udgøre "usædvanlige omstændigheder". Som eksempel nævnes, at den konstruktør, der har konstrueret det berørte luftfartsselskabs flåde af luftfartøjer eller en kompetent myndighed afdækker, at luftfartøjerne, selv om de allerede er i drift, er behæftet med en skjult fabrikmangelse, der påvirker flysikkerheden. Anvendelsesområdet for denne undtagelse må imidlertid ifølge dommen anses for meget begrænset.

I den foreliggende sag lægges det efter sagens oplysninger til grund, at Finnair var bekendt med den fejl ved flyets brændstofsysteem, der bevirkede forsinkelsen, og at fejlen var forekommet flere gange og flere måneder forud for den episode den 11. juli 2016, som sagen angår.

På den anførte baggrund tiltrædes det, at der ikke foreligger sådanne usædvanlige omstændigheder, der ifølge forordningens artikel 5, stk. 3, kan begrunde, at Finnair ikke er ansvarlig for forsinkelsen.

Hertil kommer, at Finnair ikke har godtgjort, at Finnair, som det efter den nævnte bestemmelse ligeledes kræves for at undgå ansvar, havde truffet alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes for at undgå forsinkelsen.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Efter sagens udfald skal Finnair Oyj i sagsomkostninger for landsretten betale i alt 2.500 kr. til **Part 1** og **Part 2**. Beløbet, der indeholder moms, er til dækning af udgifter til advokatbistand. Der er ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på, at sagen er behandlet efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav og er afgjort på skriftligt grundlag.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Finnair Oyj inden 14 dage betale i alt 2.500 kr. til **Part 1** og **Part 2**. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.